

Tove Videbæk (KRF):

Dette lovforslag er et led i en række initiativer, der udspringer af finanslovaftalen for 1999, og disse initiativer sættes jo i værk for at styrke indsatsen mod sort arbejde og socialt bedrageri.

Via dette forslag vil der blive givet mulighed for, at kommuner kan indhente oplysninger, så man kan sikre, at personer, der flytter til eller fra en kommune, ikke modtager hjælp både fra fraflytnings- og tilflytningskommunen. Efter forslaget skal kommunen også selv kunne vælge tidspunktet for udsendelse af anmodning om skriftlig bekræftelse om den enkelte børnetilskudsmodtagers fortsatte status som enlig forsørger, således at en mor ikke får tilskud som enlig, hvis hun i realiteten faktisk ikke er det. Vedrørende boligstøtten vil kommunerne få samme mulighed for at indhente oplysninger til brug for kontrol. Dette skulle også begrænse forkerte udbetalinger af boligstøtte.

I Kristeligt Folkeparti er vi ikke glade for alt for megen kontrol. Et kontrol- eller politisamfund har vi bestemt ikke lyst til, men på den anden side, må kommunerne have bedre muligheder for at stoppe socialt bedrageri. Det er uacceptabelt, at der snydes både med moms og skatter og også med de sociale ydelser. Vi har ikke råd, og vi vil ikke være med til at betale 500 mio. kr. eller mere til snydere, fordi det er vanskeligt at få snyderiet stoppet. Som samfund er det også utilfredsstillende at betale til mennesker, der udnytter systemet via diverse ulovlige kreative foranstaltninger.

Lad mig så her tilføje, at jeg tror, at gammel-danskerne måske er lige så kreative med visse foranstaltninger som nydanskerne er, eller sagt med andre ord: Jeg tror gammel-danskerne er lige så slemme til snyderiet som nydanskerne er.

Kristeligt Folkeparti støtter dette forslag. Vi har brug for vores ressourcer til det, de er beregnet til. Vores skattepenge skal gå til hjemmehjælp, de handicappede, orlovsydelse, dagpleje, daginstitutioner og meget andet godt i det danske samfund og bestemt ikke til snyderi.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg er selvfølgelig glad for den brede tilslutning, forslaget har fået, og jeg er meget enig i de overordnede begrundelser, som flere ordførere har givet, nemlig at det selvfølgelig er vigtigt at

sørge for, at skattekroneerne går til de borgere, der har størst behov og har et reelt behov.

Det er også vigtigt at forebygge og kontrollere, at vi undgår socialt snyd og bedrageri, for det er jo også en måde at sikre en fortsat tilslutning til vores velfærdssystem og viljen til at betale skat til det. Så tror jeg også, det er en vigtig måde at forebygge på, altså at sådan nogle initiativer kan betyde, at mennesker, der måske ellers kunne have haft nogle ideer om at få nogle tilskud, de ikke er berettiget til, undlader det, fordi de simpelt hen ikke vil udsætte sig for det ubehagelige, som det ville være at blive opdaget. Så det ville være rart, hvis det her medvirker til, at der er betydeligt færre, der lavede snyd og socialt bedrageri.

I øvrigt er det jo nogle meget beherskede initiativer, der bliver taget i forslaget her. Og det hænger sammen med, at vi jo har et ganske godt kontrolsystem i forvejen, men som altså på nogle punkter godt kan blive mere smidigt, og det er i virkeligheden det med det mere smidige, det her forslag især handler om. Men det skal jo så i øvrigt ses i sammenhæng med skatteministerens forslag, som Folketinget skal behandle bagefter.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Tredje næstformand (Poul Nødgaard):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 229: Forslag til lov om ændring af skattekontrollen, kildeskatteloven, momsloven og kommuneskatteloven. (Indgreb mod sort arbejde, socialt bedrageri m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 21/4 99).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Bjarne Laustsen (S):

Socialdemokratiet bakker naturligvis op om forslaget, som er en del af udmøntningen af finansloven for 1999.

Skattesvind, sort arbejde, socialt bedrageri er nogle utrolig usympatiske former for kriminalitet, fordi det er forbrydelse mod samfundet eller fællesskabet. Bag al svindel ligger selvfølgelig et ønske om at berige sig selv på andres bekostning. Men den svindel, vi her forsøger at komme til livs, er slem, fordi den samtidig bliver et angreb på solidariteten i vores samfund.

Der er intet mere ødelæggende for opbakningen til velfærdssamfundet og den sociale omfordeling end snyd og svindel. Derfor må socialt bedrageri og skatteunddragelse gøres vanskeligere, og når det kan gøres uden samtidig at skabe en lang række ulemper for ærlige mennesker, mener Socialdemokratiet, at vi med det fremsatte forslag er på rette spor. Vi må og skal kunne stole på, at vi alle betaler det, vi skal til det offentlige, og samtidig at ingen henter mere, end man er berettiget til. Gensidig tillid er vores samfunds grundlag, og desværre er kontrol nødvendig for at opretholde borgernes tillid.

Der foreslås derfor en række forbedringer i registreringen, i adgangen til visse registre og i registersammenkøringen. Det er selvfølgelig altid diskutabelt at udvide disse ting, men den udvidede adgang er på meget specifikke områder.

Der foreslås endvidere at gøre virksomheder, som udbyder eller aftager sorte varer og ydelser, kriminelle, hvilket vi tror på er noget af løsningen på problemet sort arbejde, som vi senere skal behandle i B 115.

På Socialdemokratiets vegne skal jeg give tilslutning til L 229. Endvidere skal jeg meddele tilslutning fra Det Radikale Venstre.

Kristian Jensen (V):

Det er Venstres holdning, at vi i Danmark har et meget godt og velfungerende system til opkrævning af skatter og afgifter. Faktisk er det jo sådan, at langt den største del af skatter og afgifter betales uden nogen som helst form for revision eller lignende.

Det er også Venstres holdning, at vi skal gøre en indsats for at få den sidste del af skatterne og afgifterne opkrævet og betalt. Det er uholdbart, at visse personer ikke bærer deres del af de fælles byrder, og at nogle virksomheder på-

drager andre en unfair konkurrence ved ikke at betale deres pligtige skat og afgifter.

Sort arbejde er med til at gøre den fælles pulje mindre og dermed med til at presse skatter og afgifter i vejret for de personer og virksomheder, som overholder loven. Derfor er det med Venstres velsignelse, at det blev aftalt i finanslovaftalen, at vi skal gøre en øget indsats mod socialt bedrageri og sort arbejde.

Skatteministeren har nu fremsat et lovforslag, som ministeren ønsker vedtaget i denne samling, og derfor er der behov for hurtigst muligt at finde frem til den helt rigtige udformning af lovforslaget. Ikke alt i lovforslaget rammer nemlig den rigtige balance mellem administrative byrder og samfundsmæssige gevinster eller mellem borgernes retssikkerhed og statens interesse i at indkræve skatter og afgifter.

Venstre støtter fuldt ud ministerens intentioner om at øge mulighederne for samkøring af registre, således at snydere ikke kan gemme sig i det offentlige mange forskellige registre og dermed unddrage sig betaling. Venstre er også tilfreds med, at det bliver præciseret, at det er kriminelt at udstede falske fakturaer og lignende dokumenter, som skal bruges til at unddrage sig skatter og afgifter. Det burde være klart allerede nu, at udstedelse af urigtige fakturaer er kriminelt, men det er i hvert fald positivt, at det kriminelle i udstedelse af urigtige fakturaer nu bliver præciseret. Ligeledes er Venstre af den opfattelse, at det vil give en positiv holdning, alene ved at det nu bliver pligtigt for momsregistrerede virksomheder at udstede faktura ved levering til private.

Det er altså Venstres opfattelse, at hovedtrækkene i lovforslaget er gode, velafvejede og velegnede til at ramme den rigtige målgruppe inden for sort arbejde og socialt bedrageri.

Men der ligger også nogle knaster i lovforslaget, og ministeren er allerede selv opmærksom på den første, idet det står nævnt i bemærkningerne, at ændringen, der skal forpligte små virksomheder til at indberette de ansattes personnumre hver måned, skal holdes op imod det administrative besvær, som ordningen påfører de små virksomheder. Venstre er glad for, at forslaget har været forelagt Erhvervsministeriets testpanel, fordi det har klarlagt, at ordningen ikke er så enkel og uproblematisk, som ministeren først havde lagt op til.

Det kan som en sidebemærkning undre, at det i bemærkningerne siges, at der skal gennemføres en analyse af byrdeniveauet i april

måned, når de spurgte parter har fået frist for aflevering af deres høringssvar til den 12. maj. Ligeledes kan det undre, at landboforeningerne ikke er blevet hørt, da mange af deres medlemmer vil blive ramt af ændringerne. Venstre vil lægge megen vægt på svarene fra byrdeanalysen og ser frem til at hjælpe skatteministeren med at finde den rigtige balance mellem administrative byrder og samfundsmæssige gevinster.

Der er også i lovforslaget et afsnit om kriminalisering af virksomheders aftagelse af sorte varer og ydelser. Det er et område, som det er uhyre vanskeligt at afgrænse og endnu mere vanskeligt at føre bevis for, og Venstre er af den holdning, at spørgsmålet om afregning af skatter og afgifter er et forhold mellem producent og de offentlige myndigheder. Vi er derfor ikke tilhængere af en kriminalisering af forhold, der ligger uden for virksomhedernes eget virkefelt.

Hvis man indfører et skyldsspørgsmål som foreslået i § 13 C, vil man rende ind i et betydeligt problem, for så vidt angår bevisbyrden. Jeg er spændt på at se høringssvaret fra Dommerforeningen på netop det område og vil gerne spørge, om lovforslaget har været forelagt Dommerfuldmægtigforeningen, der jo repræsenterer dem, som skal føre denne lovbestemmelse ud i livet, og om det har været forelagt Københavns Byret og landsretterne, der også har betydelig indsigt i, hvorvidt det er muligt at føre effektivt bevis i disse sager.

Det sidste punkt, som Venstre er en lille smule kritisk over for og ønsker en grundig gennemgang af i udvalget, er spørgsmålet om oprettelse af et register i Told- og Skattestyrelsen over personer og virksomheder, der har påført eller har forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab. Venstre ønsker ikke den form for mistankeregistre, som personer kan risikere at havne i på grund af administrative afgørelser eller en såkaldt status som udbyder.

Det spændende, men også det lidt groteske ved dette register viser sig ved, at såfremt lovforslaget skulle blive vedtaget uændret, ville skatteministeren blive den første, der skulle registreres. Hvorledes kan det nu gå til? Jo, Told- og Skattestyrelsen forsøgte jo som bekendt at mildne vreden hos fyrede medarbejdere ved at tilbyde dem et skattefrit beløb på 25.000 kr. Det blev underkendt, og dermed kan vi konstatere, at Told- og Skattestyrelsen er udbydere af konstateret uholdbare skattearrangementer.

Videre siger bestemmelsen, at en juridisk eller fysisk person, der behersker en juridisk person, også skal registreres. Jeg håber, at dette eksempel på forslagens vidtrækkende konsekvenser vil få skatteministeren til at genoverveje etableringen af et sådant mistankeregister.

Lovforslaget har i hovedtrækkene de rigtige hensigter, og Venstre støtter gerne de positive tiltag, der skal gennemføres i respekt for retssikkerheden og de medførende administrative byrder. Vi håber, at udvalgsarbejdet vil bringe mere lys over de resterende knaster og fjerne de få vildskud, så vi kan få vedtaget en samlet pakke, for vi er enige om, at mængden af både det sorte arbejde og det sociale bedrageri skal nedbringes.

Flemming Hansen (KF):

Lovforslaget er en del af finanslovaftalen for 1999, og jeg er naturligvis enig i de betragtninger, ministeren giver udtryk for i sin skriftlige fremsættelse, hvor han nævner, at formålet er at igangsætte initiativer, der kan mindske omfanget af socialt bedrageri og sort arbejde. Der er ingen tvivl om Det Konservative Folkepartis holdning til den sag.

Denne mulighed opnår vi med en række af de initiativer, regeringen her lægger frem, bl.a. mulighed for samkøring af registre og yderligere mulighed for at indhente de oplysninger, man ønsker, samt videre at få indblik i visse pensionsordninger, fuldstændig som det fremgår af lovforslaget.

Der er imidlertid to ting, jeg gerne vil hæfte mig ved, og jeg håber, ministeren hører godt efter. Det første er det observationsregister, Told og Skat bemyndiges til at etablere over personer og virksomheder, der efter objektive kriterier har påført eller forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab. Hensigten er jeg enig i, men grænsen for, hvornår det offentlige kan forfølge en person eller virksomhed på grund af interne eller eksterne oplysninger eller på grund af en tro på, at noget er galt, er hårfin.

Jeg vil på den konservative folketingsgruppes vegne sige, at vi vil være meget, meget opmærksomme på, at Told og Skat ikke overspiller sin rolle i denne sag, hvilket jeg måske nok kunne have den mistænkt for at komme til at gøre på grund af den ihærdighed, som mange embedsmænd i Told og Skat lægger for dagen i deres forsøg på at opnå millimeterretfærdighed, stærkt inspireret af den nuværende skatteminister.

Det andet, jeg vil nævne, er den oplysningspligt om lønindkomst, der foreslås indført ved månedlige indberetninger af løn- og personnumre. Det er vigtigt for at imødegå det sociale bedrageri, som vi har været vidne til og har set eksempler på, men her må man spørge sig selv, om vi er tilstrækkelig opmærksomme på, om det er ulejligheden værd. Både regeringen og de borgerlige partier taler lige meget om, at de administrative byrder skal begrænses. Der er vel næsten ingen erhvervsminister, der ikke har taget de ord i sin mund, at det skal gøres lettere at være dansker, og det ønske opfyldes i hvert fald ikke for erhvervslivets vedkommende ved, at man skal indberette hver måned i stedet for en gang om året.

Men som sagt, der er to sider af sagen, og jeg kan godt se det. Jeg tager ikke stilling, jeg siger bare, at vi skal være meget, meget opmærksomme på det, og det mener jeg også ministeren gør i sine bemærkninger.

Jeg nævner disse ting, fordi de har været diskuteret grundigt i vores folketingsgruppe, og jeg er enig i, at vi må være meget opmærksomme på den balancegang, som er nødvendig, når vi vedtager dette lovforslag – ikke alene under udvalgsbehandlingen, hvor vi skal sikre os bedst muligt mod fejl i fremtiden, men også i det daglige arbejde, som dette lovforslag giver anledning til.

Jeg slutter, som jeg indledte, med at sige, at vi står bag lovforslaget. Men vi vil under det hastige udvalgsarbejde, som jo bliver tilfældet, være meget opmærksomme på de signaler, vi får udefra ind mod Christiansborg.

Aage Frandsen (SF):

SF kan støtte de intentioner, der ligger i lovforslaget om, at sort arbejde skal bekæmpes, og at der skal være større muligheder for at sikre sig imod det.

Jeg synes, det er rart, at der er en klar politisk tilkendegivelse fra forskellig side om, at det vil man ikke have. Der har været en tilbøjelighed til i de senere år at sige, at sort arbejde var sådan set meget forståeligt, fordi der var så mange besværigheder, og skatten var så høj og sådan noget, så det næsten blev lovliggjort. Også politikere har kunnet udtrykke sådanne synspunkter.

Men man må sige, at her slås det i hvert fald fast, at den slags ikke bare er ulovligt, men selvfølgelig også er noget, der skal bekæmpes. Det er helt klart, at af hensyn til, at vi alle sam-

men skal betale vores skat, må det være sådan, at det også gælder de mennesker, som prøver at unddrage sig skattebyrden.

Efter vores opfattelse er det også sådan, at det egentlig ikke kun er dem, der udfører sort arbejde, som skal rammes, men også dem, der i en eller anden forbindelse medvirker. Det vil sige, at tyven og hæleren sådan set er lige slemme i denne forbindelse, så derfor støtter vi alle de intentioner, der ligger i lovforslaget.

Der er et punkt, som Venstre og De Konservative også har været inde på, og som jeg nævner af helt principielle grunde, med hensyn til retsprincipper. Det er det observationsregister, der tales om her. Jeg mener, det er første gang, vi ser et sådant register, og jeg har tænkt på, i hvilke andre sammenhænge man kunne forestille sig, man ville bruge det. Det er klart, at der er et formål med det, og det er godt nok, men er det nødvendigt?

Det andet spørgsmål er, hvilke problemer man kommer ind i, når man bruger det, og dg det tredje er, hvor man kunne forestille sig at bruge det. Jeg forlanger ikke, at skatteministeren skal forholde sig til det sidste, men jeg er nødt til at tænke i de baner: hvor kunne man forestille sig, man lavede noget tilsvarende andre steder i lovgivningen?

Ud fra en helt principiel grundholdning synes vi derfor, at det er noget problematisk. Formålet, hensigten er i orden, men det betyder ikke altid, at man kan acceptere det ud fra nogle retssikkerhedsprincipper.

Jeg vil godt nævne, at i bemærkningerne bruges der netop udtryk, som er, skal vi sige, noget bløde, og det kræver i hvert fald, at vi må være sikre på, at det ikke er noget, som kan misbruges. Det er ikke, fordi hensigten ikke er i orden, og det er ikke, fordi vi ikke gerne vil have fat i dem, der prøver at unddrage sig at betale skat, tværtimod. Vi vil gøre alt, hvad der kan lade sig gøre, men der skal tages et retssikkerhedshensyn.

Med hensyn til det register, som nu oprettes her, vil jeg godt spørge, om ikke den type register er en nyskabelse. Det er i hvert fald noget, som vi vil overveje i forbindelse med, hvad man kan forestille sig, et sådant register kan bruges til. Jeg kan sagtens forestille mig, hvad man kunne bruge det til, og det er ud fra de betragtninger, vi godt vil gøre disse bemærkninger. Men det ændrer ikke ved, at hele tankegangen i ministerens forslag om at bekæmpe sort arbejde er 100 pct. rigtig.

Klaus Kjær (DF):

Lovforslaget er skatteministerens andel af en samlet lovpakke om indgreb mod sort arbejde, socialt bedrageri m.v.

Der er ingen tvivl om, at Dansk Folkeparti ønsker at medvirke aktivt til bekæmpelse af snyd og bedrageri, uanset om det er på skatteområdet eller på sociallovgivningsområdet. Vi ønsker en generel nedsættelse af skatterne og så store ydelser som muligt til de socialt dårligt stillede i samfundet, men vi vil ikke acceptere, at nogen ligesom kører på frihjul og ved svig lænser samfundet for de midler, som jo netop skulle tjene til, at vi alle sammen kunne få en lavere skat, og at der kunne skabes bedre sociale vilkår for de svagt stillede.

Der er heller ingen tvivl om, at når man vil gøre en sådan indsats, kræver det også forøgede kontrolmuligheder. Nogle af mulighederne findes i dag i social- og skattelovgivning, andre tiltag påtænkes lovhjemlet via sociallovgivningens regler, mens dette lovforslag nr. L 229 vedrører skærpet kontrol på skatteområdet.

Lovforslaget er delt op i fire hovedpunkter, og det første er en sammenkøring af fysiske eller juridiske personers økonomiske eller erhvervs-mæssige forhold med andre myndigheders registre og Told og Skats egne registre. Endvidere foreslås etablering af et observationsregister over personer og virksomheder, der efter objektive kriterier har påført eller forøget på påføre det offentlige betydelige tab.

I tilknytning hertil foreslås det – også på baggrund af en forenkling af indberetningssystemet – at begrænse socialt bedrageri ved at indføre en pligt for alle indeholdelsesspligtige til månedligt at indberette personnumre for modtagere af A-indkomst til Told og Skat. Det er klart, at et sådant forslag begrænser perioden, i hvilken der kan udøves socialt bedrageri, og samtidig sker der en præcisering af eksempelvis sammenfald mellem lønindtægt og sociale ydelser. Endvidere foreslås det, at der foretages årlige indberetninger af personnumre for ejere af hvilende pensionsordninger, hvilket ikke er tilfældet i dag, hvor der kun foretages indberetning i forbindelse med, at der i årets løb foretages ind- og udbetalinger.

Endelig foreslås det, at der indføres en specifik hjemmel om straf for medvirken til skatte-svig, og i forlængelse heraf foreslås en kriminalisering af virksomheders medvirken til skatte- eller afgiftsunddragelse, enten ved udstedelse af urigtige fakturaer og lignende dokumenta-

tion for aftagelse eller levering af varer eller ydelser eller ved aftagelse af sorte varer eller ydelser.

Straffelovens bestemmelser om medvirken i forbindelse med svig har vist sig at være utilstrækkelige, og principielt har Dansk Folkeparti ikke noget imod, at der sker en skærpelse på dette område, når blot bevislighederne er til stede. Det er fortsat således, at spørgsmålet om straf henhører under domstolene, og principielt er der jo ingen forskel på, om medvirken til bedrageriet sker i relation til tredjemand eller over for det offentlige.

Samtidig foreslås det, at det direkte i skattekontrolloven gøres strafbart at udstede en urigtig faktura eller lignende dokumentation for levering eller aftagelse af varer eller ydelser, hvis dokumentationen er egnet til at blive anvendt som grundlag for opgørelsen af den skattepligtige indkomst hos modtageren af ydelsen. Det er jo også en form for medvirken til skattesvig.

Videre foreslås det, at virksomhedernes aftagelse af sorte varer eller ydelser vil kunne straffes. Det understreges i bemærkningerne, at denne særlige straffebestemmelse alene skal anvendes over for virksomheder og ikke private.

Efter Dansk Folkepartis opfattelse er forslaget nok lidt for firkantet, men der er mange små virksomheder, der på lige fod med private ikke har mulighed for at gennemskue prisfastsættelsen i aftalen.

Det, som man her har taget udgangspunkt i, er den større fællesnævner, nemlig den nævnte sorte rengøring fra rengøringsselskaber, som vi i øvrigt er enige i skal bekæmpes, og så til over en bred kam at ramme alle virksomheder.

Samlet virker forslaget som et godt initiativ til at komme sort arbejde til livs, og Dansk Folkeparti kan støtte intentionerne i lovforslaget. Under udvalgsbehandlingen vil vi naturligvis se på enkelte punkter og specielt hæfte os ved, hvor der kan forekomme urimeligheder eller øget administration for borgerne og erhvervs-livet. Umiddelbart synes der også at være nogle etiske og juridiske problemer i forbindelse med forslaget om etablering af et observationsregister, som vi vil kigge nærmere på.

Samlet set er Dansk Folkeparti overvejende positivt over for lovforslaget.

Frank Aaen (EL):

Med et par undtagelser er det her lovforslag grundlæggende positivt, selv om det har så grim en far som finanslovaftalen mellem rege-

ringen og Venstre og De Konservative, borgerligheden. Det kan blive et stort fremskridt i indsatsen mod organiseret økonomisk kriminalitet rettet imod de offentlige kasser, og hvis vi ser det sammen med det forslag fra justitsministeren, vi skal behandle i morgen, om bekæmpelse af EU-svig og grov momssvig, så får vi faktisk nogle redskaber nu, som går i den rigtige retning, og som måske kan stoppe nogle huller i statskassen.

Jeg kan så spørge, når vi har gjort den konstatering, hvorfor der skal gå så lang tid, efter at vi har konstateret, at der sker grov momssvig, og at der sker de misbrug, vi behandler med det foreliggende lovforslag. Men sådan er det desværre en lang række gange, når vi har lukket nogle huller i skattelovgivningen og anden lovgivning, hvor folk har snydt det offentlige, at problemerne har været kendt i mange år, før der for alvor bliver gjort noget ved det. Men det skal jo ikke forhindre os i nu at gøre noget ved det.

Vi er tilfredse med, at man kan dømme for hæleri, hvis det er sådan, at en virksomhed køber varer og ydelser til mistænkelig lave priser. Vi har for 2 år siden spurgt den daværende skatteminister, om ikke regeringen ville fremsætte et sådant forslag. Det blev dengang afvist, fordi det var for svært at bevise. Tidligere skatteminister Carsten Koch mente, at man ikke kunne bevise det, og derfor blev det afvist dengang. Nu bliver det så fremsat, og det kan måske sige os noget om, at personligheden har en vis rolle i historien. Det er ikke alt, der er determineret ud fra almindelige lovmæssigheder. Den enkelte person har også en rolle.

Vi er altså enige i, at man laver den her foranstaltning, men vi er også enige i, at der er problemer med at kunne føre bevis for, at der er sket noget forsættigt.

Jeg vil sige, at det er ikke så meget domstolene, jeg er nervøs ved i denne her sammenhæng. Jeg er først og fremmest nervøs for, om anklagemyndigheden, politiet, vil rejse de her sager, for de vil sige, at det kan man nok ikke vinde, det kan man nok ikke føre bevis for. Det er i hvert fald det, vi har set i en lang række andre sager om økonomisk kriminalitet, at lige så snart det er lidt på kanten efter politiets opfattelse, så frikender man de mistænkte i stedet for at lade en dommer frikende de mistænkte. Det er vores største betænkelighed ved det.

Derfor mener vi stadig væk, at det forslag fra Enhedslisten, vi skal behandle efter det her, om

en anden vej til at opnå det samme mål er relevant. Men det vender vi tilbage til.

Spørgsmålet om observationsregistret blev jo tidligere skarpt, skarpt afvist fra borgerligt hold her i Folketinget. Jeg kan høre, at man i dag er noget mere positiv om end også lidt kritisk stadig væk.

Jeg vil sige, at der er nogle retssikkerhedsmæssige problemer, og dem vil vi gerne dyrke under udvalgsarbejdet. Vi har tidligere været inde på, at man måske skulle have en domstol til at tage stilling til, om en registrering kunne foretages. Vi har tidligere været inde på, at man måske efterfølgende skal give oplysning til den, der har været registreret, om, at vedkommende har været registreret, for jeg ved af egen erfaring, at man skal have at vide, at der har været foretaget en registrering, for at man efterfølgende kan protestere. Det er vi, der er registreret af politiet gennem flere år, jo forhindret i, fordi vi ikke engang kan få at vide, at vi har været registreret. Så der er nogle ting dér, vi gerne vil grave i, men vi er positive i retning af, at der kunne etableres sådan et register.

Der er et enkelt punkt, hvor vi må sige helt fra. Det er spørgsmålet om, at man nu skal have indberetninger fra pensionskasser, banker og forsikringsselskaber, hvis der er en privat pensionsopsparing. Alle her ved, at vi er imod skattebegunstigelse af private pensionsopsparinger. Vi vil meget hellere have, at de offentlige midler, det koster, i stedet bliver brugt til en forbedring af folkepensionen for os alle sammen. Men når man så vil gribe ind, starter man med, at folk skal hæve deres kapitalpension og dermed betale den fulde skat og ikke den lempelige skat, som gælder, hvis man venter, til man bliver pensioneret.

Det, der i virkeligheden sker her, er, at mens alle andre, rige mennesker og de, der har en fast tilknytning til arbejdsmarkedet, kan beholde deres kapitalpension, til de bliver pensioneret, så går vi her hen og siger til dem, der er så uheldige at komme på bistandshjælp, inden de når pensionsalderen, at her lukker vi for skattefordelen.

Det er altså ikke dér, vi vil starte, og derfor vil jeg sige, at vi under ingen omstændigheder kan stemme for, at man gennemfører den her indberetningspligt. Jeg er fuldt vidende om – sådan er praksis jo i dag – at man skal hæve sin kapitalpension, hvis man kommer på bistandshjælp, men da vi er imod den praksis, da vi ønsker den fjernet, kan vi selvfølgelig heller ikke

støtte et lovforslag, der ligesom skubber videre i den retning.

Kim Behnke (FP):

Det er interessant at følge de debatter, der er her i Folketinget. Når det gælder indgreb i borgernes retssikkerhed på det skattemæssige område, er der ingen grænser for, hvad der er villighed til. Hvis det derimod gælder forbrydere, folk, der har slået mennesker ihjel, folk, der har voldtaget, vansiret osv., ja, så er ordførerbordet fyldt med politikere, der er parat til at gå op og sige: Dem skal vi sandelig ikke registrere, for de har nogle menneskerettigheder, som vi ikke må krænke.

Derfor var jeg glad for at høre hr. Aage Frandsen gøre opmærksom på, at det register, man tænker oprettet over personer, der har forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab, er et register, vi selvfølgelig ikke skal have i Danmark. Det er et register, som kun kan misbruges til at genere borgerne.

Ud over det eksempel, hr. Kristian Jensen havde, ville skatteministeren jo også som deltager i Spar Nord-skandalen i sin tid, hvor man forsøgte at unddrage det offentlige 147 mio. kr., eller hvor meget det var, være en sag for et sådant register.

Men det værste ville være hensynet til de mange borgere, som uberettiget bliver anklaget af skattemyndighederne, som vinder deres sager i skatteankenævnet, som vinder deres sager i Landsskatteretten, og det er jo et stigende antal, fordi skatteembedsmændene jagter borgere og virksomheder, fordi de får svinget pisen af finansministeren med krav om at aflevere flere og flere penge i statskassen. De mennesker har jo forsøgt – efter skattemyndighedernes vurdering – at unddrage det offentlige penge, men har altså vundet i de forskellige retsinstanter, og derfor skal de mennesker naturligvis ikke opføres de steder.

Så kan vi til gengæld godt støtte, at man samkører myndigheders oplysninger, men det er næsten også det eneste punkt heri, vi kan støtte.

Det, at små virksomheder nu skal til at indberette for deres medarbejdere hver eneste måned, er direkte i strid med alt, hvad man foretager sig andre steder for at lette virksomhedernes administrative byrder. Det fremgår min sandten frækt af ministerens fremsættelsestale, at det oven i købet skulle kunne medføre en forenkling af indberetningssystemet, mens der

på side 10 i bemærkningerne – men det er der nok ikke så mange borgere der læser frem til – klart bliver redegjort for, at det her vil give administrativt bøvvl, som det hedder på nudansk, for virksomhederne. Det vil vi ikke under nogen omstændigheder være med til. Det er med det ene formål, at virksomheder, specielt de små, får en yderligere belastning, som er helt og aldeles unødvendig.

Om punkt 3 om de forskellige pensionsordninger vil jeg sige, at ud over de argumenter, som hr. Frank Aaen fremførte, og som jeg i øvrigt var enig i, mener vi også, der kan være nogle problemer med at indhente disse oplysninger fra pensionsopsparing osv., der måtte være foretaget i udlandet. Det redegøres der overhovedet ikke for heri.

Endelig er der straffen for skattesvig. Selvfølgelig skal skattesvig straffes, men der er en tendens til i Danmark, at man kan gå ud og slå folk ihjel, man kan stjæle 50 eller 100 biler, og så får man 1½ måned i fængsel, hvis man er meget uheldig. Man kan voldtage, man kan sælge narkotika og alle mulige andre ting, som er de værste krænkelser, man overhovedet kan foretage, nemlig krænkelser af et andet individ.

Dér er Folketingets og domstolenes holdning, at man siger: Næe ja, han har sikkert haft en dårlig barndom, og hans mor har købt forkert mælk til ham som barn osv. Men hvis én kommer til at skrive forkert i et momsregnskab – bang, så falder hammeren, og så skal man have en hård straf. Selve den afvejning af straffesystemet er vi fuldstændig uenige i. Vi mener, at det er hundrede gange værre at krænke et andet individs personlige rettigheder, end at man afleverer 100 kr. mere eller mindre til det offentlige.

Endelig er der hele diskussionen om sort arbejde. Hvis bare den, tillad mig udtrykket, gamle definition på sort arbejde fortsat var gældende, kunne vi såmænd godt være enige, men der er jo et skred i definitionen på sort arbejde. Erhvervsministeriets erhvervsredegørelser osv. er efterhånden gået så vidt, at ved gør det selv arbejde, altså hvor man går ned i et byggemarked og køber et stykke ledning og går hjem og selv skruer det op, skal man have dårlig samvittighed, for, uha, så var der en elektriker, der ikke fik det arbejde at udføre.

Derfor må vi sige, at så længe definitionen på sort arbejde i den grad er i skred, kan vi ikke støtte de her initiativer og da slet ikke, at en virksomhed, som aftager sorte varer uden at

vide det, pludselig går hen og bliver kriminaliseret. Den form for hælervirksomhed, som der selvfølgelig ikke skal være nogen sympati for, er i øvrigt interessant set i det perspektiv, at der er afsagt en dom. Der er én, der går hen og stjæler europapaller for flere hundrede millioner kroner og sælger dem, og vedkommende bliver dømt for det, og så kommer skatteministeren efterfølgende med krav om, at man skal betale skat af de stjalne varer, og det har han ved domstolene fået medhold i.

Hvem er det så, der er hæleren? Undskyld, jeg spørger.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Jeg forstår ikke rigtig, at hr. Kim Behnke allerede her ved lovens første behandling kan tage så skarpt afstand fra observationsregistret. Mange ordførere inklusive Dansk Folkepartis har betænkeligheder omkring det her, men der er ting, vi skal have afklaret under udvalgsarbejdet. Vi ved ikke, hvad der ligger til grund. Det fremgår ikke af bemærkningerne. Skal der en dom til for forsøg på eller fuldbyrdet skattesvig, eller er det nok med blot en mistanke? Det kender vi ikke. Skal der i øvrigt ske samkøring med det her register og andre offentlige myndigheder, f.eks. de sociale myndigheder? Det ved vi ikke.

Vi vil ikke på forhånd tage så skarpt afstand fra det her register, men vi må have afklaret de nærmere grunde til, at det her register bliver oprettet.

Med hensyn til spørgsmålet om de små virksomheder, der bliver ramt, og hvorvidt de er inde i praksis osv., har vi som udgangspunkt tillid til, at strafspørgsmålet henhører under domstolene, og vi har tillid til, at der nok danner sig en vis praksis for, hvor meget der kan tilregnes det enkelte firma, som indgår aftalen, alt efter karakteren af ydelsen og virksomhedens forudsætninger for at gennemskue det svigagtige forhold.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Aage Frandsen for en kort bemærkning og derefter hr. Flemming Hansen og hr. Behnke.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Kim Behnke ytrede undren over, at jeg interesserer mig for retssikkerheden omkring observationsregistret og endda med glæde.

Jamen det afgørende er, når vi taler om retssikkerhed, at ens retssikkerhedsprincip skal afprøves dér, hvor nogen gør noget, som man ikke kan lide, og som man derfor vil gøre noget imod. Det drejer sig om, at når man vil bekæmpe noget, skal man sikre sig, at vedkommende, der gør noget galt, også har en retssikkerhed.

Det gælder den kriminelle; det gælder skattesnyderen; det gælder, når nogle skoler, der kaldes Tvindskoler, måske omgås reglerne på en lidt anden måde, måske ikke overtræder reglerne så meget, men alligevel gør et eller andet. Alle har krav på retssikkerhed. Det er i forhold til skurken, for at sige det lidt folkeligt, at ens retssikkerhed prøves, og jeg tror også, hr. Kim Behnke en gang imellem skulle tænke på, at det er i forhold til nogle, vi ikke kan lide, at vi skal vise vores retssikkerhedsprincip.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg tager ordet, fordi hr. Kim Behnke fik det til at lyde, som om De Konservative og andre borgerlige partier støttede observationsregistret.

Det var altså det, jeg i hvert fald stillede mig allermest skeptisk over for, for jeg synes, det er en meget, meget betænkelig ting, vi bevæger os ud i, og jeg er glad for, at SF havde den samme indstilling til retssikkerheden. Det, jeg forsøgte med min tale, var at sige: Lad os nu appellere til den sunde fornuft netop på dette ene punkt. Det andet er vi enige i, og vi er enige i det, fordi det er finanslovstof, og også, fordi der er meget sund fornuft i det.

Men netop observationsregistre er vi utrolig usikre på, og i øvrigt er jeg ikke sikker på, at observationsregistret er en del af finanslovaftalen. Jeg har spurgt vores ordfører, som heller ikke er sikker på det, og jeg har også spurgt andre ordførere, som heller ikke er sikre på det. Men det er jo tit sådan ved indgåelse af sådan nogle aftaler, at der nogle gange bliver givet et lille nik, og så kan den ene opfatte det, som om man har trækninger, og den anden, som om det er et tilsagn.

Det har jeg slet ikke taget med her, for jeg er sikker på, at skatteministeren vil have den indstilling, at hvis vi kan mistænkes for at lave noget, der gør os til et »Big-brother-is-watching-you«-samfund, så er skatteministeren heller ikke interesseret i det. Jeg tror, at alle partier har en indstilling om, at vi bevæger os lige på kanten, måske over kanten, af, hvad vi i virkeligheden alle sammen bryder os om, og derfor

appellerer jeg til, at vi under udvalgsarbejdet kommer så tæt på hinanden, vi overhovedet kan, inden vi træffer endelig beslutning om det ene punkt.

Alt andet er vi enige i.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Ja, men jeg vil da gerne igen understrege over for hr. Aage Frandsen, at det var glæde, som jeg gav udtryk for, for havde det her været en retspolitisk debat, så havde jeg også hørt en SF'er sige, at vi skal tage retssikkerhedspolitiske hensyn til dem, der er under anklage.

Jeg hører med så mange ordførere, der nu er oppe og tale om netop det punkt, at vi da sikkert under udvalgsarbejdet sammen med ministeren kan finde en ordning omkring det her register, så vi ikke krænker borgernes retssikkerhed, for det kan jo ikke være rigtigt, at i et samfund som det danske, hvor vi ikke må lave et register over pædofile, sådan at vi forhindrer, at de bliver ansat i børnehaver og andre børneinstitutioner, må vi godt lave et register over, hvem en eller anden told- eller skatteembedsmand på et eller andet tidspunkt har haft mistænkt for måske at regne forkert på et momsbilag. Sådan må det ikke være, for så er der ikke retssikkerhed i det danske samfund.

Endelig kan jeg da kun opfordre hr.

Flemming Hansen til, at man fastholder det, der i en finanslovaftale måtte være af provenumæssige aftaler, og at man henter nogle af de penge hjem på socialministerens forslag, for der er altså op til 4 mia. kr. at hente, så der er nok at gå efter inden for socialt bedrageri og anden form for svindel.

Med hensyn til i øvrigt at tage stilling til, hvem det er, der skal være i det dér register, ja, så deler jeg bestemt hr. Klaus Kjærs ønske om, at det bliver meget præcist formuleret, hvem der overhovedet må optages i det register. Vi har før set ordninger inden for Told og Skat, hvor man belønnede medarbejdere, som kradse ekstra penge i kassen. Man har haft ordninger, hvor man havde nogle økonomiske mål, som var helt urealistiske, inden for selskabskatteopkrævning osv., og hver gang lægger man altså et pres på de medarbejdere, et pres, som ikke nødvendigvis får dem til, men kan få dem til at tage en for meget med i kurven, og den ene for meget er jo den, der gør forskellen mellem et demokratisk velfungerende samfund og så en bananrepublik.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Børge Klit Johansen som ordfører.

Børge Klit Johansen (KRF):

Det er en ulykke for Danmark, at socialt bedrageri og sort arbejde har så stort et omfang, som det formodes at have, og Kristeligt Folkeparti vedkender sig den hensigt, der blev aftalt i forbindelse med finansloven om at igangsætte initiativer, der kan mindske omfanget af socialt bedrageri og sort arbejde.

Men samtidig har vi ingen illusioner om, at det fremsatte forslag vil kunne afskaffe sort arbejde, hverken på kortere eller længere sigt. Hvor der for det sociale bedrageri er ved at være en generel opfattelse af, at det er både samfundsskadeligt og umoralsk, og det skyldes ikke mindst enkelte kommuners aktive indsats for at bekæmpe det sociale bedrageri, så er holdningen helt anderledes, når det gælder sort arbejde. Der er endda mange, der ligefrem plæderer for, at den sorte økonomi har en samfundsgavnlig effekt. Hr. Kim Behnke nærmer sig den gruppe, når han vil tage almindeligt gør det selv-arbejde ind som noget mistænkeligt sort arbejde. Dér, hvor gør det selv-arbejdet bliver til sort arbejde, er, når jeg går ned og køber et gør det selv-badeværelse og så betaler murerensvenden henne om hjørnet for at lave det for mig sort i fritiden. Så bliver det til sort arbejde, og det er noget helt andet end gør det selv-arbejde.

Hvis vi virkelig skal nedbringe omfanget af sort arbejde, er det nødvendigt, at der sker en holdningsændring, så det ikke længere vil være socialt acceptabelt at unddrage sig moms og indkomstskat. Når man skal have lavet noget, er spørgsmålet næsten lige så hyppigt i Danmark, som når man går på kinesisk grillbar og hører »Spise her eller med hjem«, om det skal være »Med eller uden faktura«. Mit svar er som regel: Det skal være et andet værksted, farvel og tak.

Det foreslåede lovkompleks vil foruden de umiddelbare konsekvenser i form af øget kontrolmuligheder og kriminalisering af medvirken til moms- og skatteunddragelser også have en indbygget signalværdi, som vi i Kristeligt Folkeparti hilser velkommen. Jeg kan se nogle problemer omkring falske fakturaer, i hvert fald når det gælder prisfastsættelse på en masse områder. Vi kender alle sammen problemet: Hvad koster en GSM-telefon? Den koster 4.000 kr., eller den koster 100 kr. Det er fuldstændig uigen-

nemskueligt, og der er sikkert mange områder, hvor vi vil have de problemer.

Når det gælder at blive sat på en liste for forsøg på at påføre det offentlige betydelige tab, kan jeg også se nogle problemer. Jeg kender en mand, der bliver standset en sen aften på en lang lige landevej i USA med hylende politisirener, og han tænker: Hvad har jeg gjort? Og betjenten læner sig frem mod ham og sagde: Du var lige ved at køre for stærkt.

Man kunne jo forstille sig, at der er nogle ikke helt så lette grænser mellem, hvad forsøg på skatteunddragelse er. Jeg går ud fra, at det må bygge på konkrete, falske oplysninger og ikke noget subjektivt, at det bygger på et fuldstændigt objektivt kriterium.

Så er der spørgsmålet om fakturakravet ved salg til privatforbrug, og jeg kan lige forestille mig min lokale pølsemand, når han får det her nye regulativ, men alligevel. I Grækenland gjorde man for nogle år siden en stor indsats mod den sorte økonomi, og et af de redskaber, man brugte, var faktisk krav om, at der ved enhver form for detailhandel skulle følge en kassebon med. Det skulle slås ind på kasseapparatet. Det kunne måske være en løsning for bagatelgrænsen, at man sagde, at bagatelgrænsen er den grænse, der gælder for, om man skal momsregistreres eller ikkemomsregistreres, og er man momsregistreret, så har man naturligvis en kvitteringsblok eller et kasseapparat.

Jeg vil sige, at selv med alle de uafklarede spørgsmål, der kan ligge i forslaget, er Kristeligt Folkeparti principielt for det og afventer selvfølgelig med spænding hørings svarene i maj.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det er min pligt at rette den misforståelse, som hr. Børge Johansen måtte have fået. Det er ikke hverken min eller Fremskridtspartiets ønske, at gør det selv-arbejde skal betragtes som sort arbejde. Tværtimod. Men der skete det under fru Mimi Jakobsens periode som erhvervsminister, at der afgav man en erhvervs politisk redegørelse, og i den gjorde man sig nogle tanker om, hvor mange ekstra håndværkere det var muligt at få i arbejde. Det, man bl.a. gik ind og så på, var den mængde, der bliver solgt i byggemarkeder, og så gjorde man sig nogle overvejelser om, at hvis nu folk lod være med at gøre de indkøb i byggemarkederne, men i stedet for bestilte varerne hos den lokale håndværker, ville

man få så og så mange tusinde mennesker i arbejde.

Da var det, at vi fra Fremskridtspartiets side sagde: Nu må det være nok. Nu har vi nået grænsen for, hvad man kan tillade sig at kriminalisere og mistænkeliggøre og kalde sort arbejde, for det, at man selv går ned og køber et par skruer og et søm i et byggemarked er jo ikke det samme som sort arbejde. For os er sort arbejde, hvis en elektriker i sin fritid går ud og udfører sit erhverv og tager penge for det uden moms og skat. Det er sort arbejde. Men fordi man går ind og hjælper naboen med at hænge gardiner op en søndag formiddag, er det jo naturligvis ikke sort arbejde.

Så længe der er skred i opfattelsen af begrebet sort arbejde, er vi nødt til at rejse det hvide flag, sætte et kolon og så sige: Pas lige på, for vi kriminaliserer altså en del af befolkningen og almindelig venlighed og almindeligt naboskab, og det er jo ikke det, der er meningen.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Tak for en positiv modtagelse. Jeg kan næsten ikke lade være med at starte med bare lige at gøre en enkelt bemærkning til hr. Kim Behnke.

Når hr. Kim Behnke siger, at vi nærmest kriminaliserer folk, hvis de går ind og hjælper naboen med at hænge gardiner op, vil jeg sige, at hvis jeg får det eksempel, vil jeg med hr.

Behnke i hånden gøre alt, hvad jeg kan for, at sådan noget ikke bliver antastet. Men problemet er, at den slags eksempler, som ikke findes i det virkelige liv, bruges lidt for ofte til at fortælle, at noget, der reelt er sort, er noget, man ikke behøver at gøre noget ved.

Jeg er så utrolig enig i det, hr. Børge Klit Johansen sagde, nemlig at det her ikke er noget, vi kan kontrollere os ud af. Hvis vi skulle prøve på at gøre det, ville vi efterlade et kontrolsamfund, et overvågningssamfund, som ingen af os ville kunne holde ud at være deltager i, og derfor er det her mere end noget andet en holdningsdebat.

Jeg synes faktisk, det var ret flot, da hr. Børge Klit Johansen sagde, at hvis han fik spørgsmålet fra værkstedet »Med eller uden regning«, var svaret »Et andet værksted«. Det er den slags, jeg tror, der flytter noget. Det skal så ikke forhindre os i, at dér, hvor vi inden for ordentlige, rimelige, retssikkerhedsmæssige rammer kan gøre noget for at beskytte den ærlige, som betaler en høj skat, skal vi gøre det.

Jeg vil gerne understrege, hvad jeg så også synes er fremgået af debatten, at det dér med retssikkerheden altså ikke er noget, hverken enkeltpersoner eller enkeltpartier kan tage patent på. Jeg tror såmænd, at vi alle sammen er ret opmærksom på, at der er nogle usynlige grænser dér, som ikke må overskrides.

For mit eget vedkommende har jeg med hensyn til diskussionen om observationsregister været meget optaget af, at vi fik skabt et grundlag, så det netop ikke bliver et mistankeregister. Men der er to forudsætninger, der for mig har været helt afgørende, som enten er forbigået folks opmærksomhed eller ikke har været tilstrækkelig tydeligt penslet ud, nemlig at forudsætningen for, at man kan komme i det pågældende register, er, at det sker på 1) et objektivt grundlag, og 2) at når det sker, meddeles det den pågældende, at det er sket og på hvilket grundlag, sådan at hvis der er noget, der ikke er ordentligt her, så har den pågældende mulighed for at reagere og har også mulighed for at gøre indsigelse og ved, på hvilket grundlag indsigelsen skal gøres.

Når hr. Frank Aaen derfor var inde på, om man efterfølgende skulle underrettes, er der ikke her tale om efterfølgende, når man efter 5 år er slettet. Det handler om, at på det tidspunkt, man bliver optaget i det pågældende register, skal man samtidig have besked om, at det sker, og man skal samtidig have besked om, på hvilket grundlag det sker. Det har for mig været fuldstændig afgørende, at det var inden for den ramme, så at den pågældende person vidste det og også vidste, på hvilket grundlag han kunne komme med indsigelse. Jeg håber, at de bemærkninger, der er faldet her, i hvert fald i en vis udstrækning er besvaret med dette.

Til spørgsmålet om de mindre virksomheders indberetning skal jeg også bare for god ordens skyld gøre opmærksom på, at lovforslaget med vilje er udformet sådan, at det med den administrative side af sagen er vi i fuld gang med yderligere at undersøge, fordi vi har fået to vidt forskellige svar i første omgang, idet både Told og Skat og Erhvervs- & Selskabsstyrelsen har analyseret det.

For det er jo ikke sådan, at vi bare udvider. Samtidig med at vi udvider, indfører vi en helt ny procedure, som er meget, meget enklere i forhold til det, der sker i dag. Og vurderingen er, at selvfølgelig er der en meradministrativ byrde for dem, der kommer med i systemet, men den meradministrative byrde for dem, der

kommer med, er en lille smule mindre i forhold til den lettelse, som de, der allerede er i systemet, får med de nye procedurer.

Det betyder selvfølgelig ikke, at det er de samme mennesker. Det er jeg helt enig med hr. Kim Behnke i, hvis det er det, han sidder og småsmiler over, for det er jo logik for høns og også for hr. Kim Behnke. Men det, der så sker, da man spørger testpanelet, er, at der i de svar, der kommer ind, er nogle meget mærkelige oplysninger, og derfor er der sat en yderligere udredning i gang, efter at vi har fået testpanelets besvarelse, og derfor er forslagets ikrafttræden ændret, hvilket jeg også har underrettet aftalepartierne om. Så inden det sættes i værk, skal vi være enige om, at den side af sagen er klar, og derfor er der heller ikke her noget grundlag for at hidse sig op.

Så skal jeg selvfølgelig beklage, at landbrugsorganisationer ikke har fået forslaget ud til høring – jeg er bekendt med, at de har henvendt sig, idet de i sagens natur har fået materialet – men derudover gør vi jo det, når vi sender noget ud til høring, at vi samtidig lægger det ind på Internettet. Det har den gode virkning, at de mennesker, som vi måske ikke har fået sendt det til, men som mener, at det er aktuelt og relevant og gerne vil komme med et høringssvar, altså også har mulighed for at følge med, når den slags ting sker. Men jeg vil meget gerne understrege, at det bestemt ikke er, fordi vi ikke gerne vil have alle relevante bemærkninger med.

Og fordi man måske, når man har lyttet til de forskellige ordførertaler, kunne få den opfattelse – det var ikke hr. Flemming Hansen, der gav anledning til det, vil jeg gerne understrege – at det lovforslag, der er fremsat, er et forslag, der ikke har en forhistorie, hvor forslaget har været igennem en forhandling i kredsen af finanslovparterier, som har nikked til det, inden det blev fremsat, så skal jeg bare for god ordens skyld understrege, at det altså er retstilstanden. Men selvfølgelig er det også retstilstanden, at de høringssvar, der kommer ind, og den proces, der foregår under lovgivningsarbejdet, i givet fald, hvis der kommer oplysninger frem, som vi ikke har forholdt os til, kan påvirke resultatet. Sådan er det i ethvert ordentligt samarbejde mellem partier, der skal finde en løsning på en opgave, som vi i fællesskab har stillet, og som vi skal finde en løsning på.

Men endnu en gang tak for en venlig modtagelse.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg skal bare beklage, at det var forbigået min opmærksomhed, at det faktisk står i bemærkningerne, at man skal have oplysning om, at man bliver registreret. Da vi oprindeligt hørte om dette register, var argumentet jo, at det var vigtigt, at man ikke fik at vide, at man var registreret, og det var det, der var i mit baghoved, da jeg sagde det i min ordførertale. Men at man får den oplysning er også for os væsentligt med hensyn til retssikkerheden.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Kim Behnke som ordfører i anden runde.

Kim Behnke (FP):

Ved passende lejlighed vil jeg give skatteministeren et eksemplar af den bog, der hedder »Parkinsons Anden Lov eller Loven om Staten og Skatterne«, og hvori der bl.a. står, at statens udgifter vil stige, indtil de dækker statens indtægter.

I forordet til den bog har den daværende finansminister i 1967 skrevet, at det er nogle interessante tanker, der kommer til udtryk i bogen, men da vi i Danmark aldrig får et skattetryk på over 30 pct., er det hans vurdering, at de problemer, der måtte opstå i kølvandet på høje skatteprocenter, aldrig vil være problemer, som vi vil opleve i Danmark, men i dag ved vi jo, at skattetrykket i allerhøjeste grad er på over 30 pct.

Derfor holder den argumentation ikke, som skatteministeren bruger: at den retskafne borger, den borger, som betaler hver sit, ikke skal lide under, at naboen prøver at platte sig igennem tilværelsen ved ikke at betale skat og moms, og hvis bare naboen betalte sin skat og sin moms, så de penge kom ind og vi dermed fik et bredere skattegrundlag, kunne vi alle sammen betale mindre i skat. Vi har nemlig aldrig haft så bredt et skattegrundlag, som vi har i dag, og alligevel har vi aldrig nogen sinde betalt så meget i skat, og derfor holder argumentationen ikke. Det er udelukkende en argumentation, der bliver brugt, for at de, der betaler hver sit, skal hade dem, der bor ved siden af, og som ikke betaler nok.

Den eneste måde at få de offentlige udgifter tilpasset på er ifølge »Parkinsons Anden Lov« ved, at skatteindtægterne gøres mindre. Men »Parkinsons Første Lov« handler jo om bureau-

kratiet, og når først der er sat en flok embedsmænd til at administrere det her register, er de jo godt klar over, at hvis de ikke kommer med nogle resultater, vil man ved førstkommande rationaliseringsrunde sige, at man ikke har noget at bruge dem til. Derfor er skatteministeren nødt til over for Folketinget at give en fuldstændig krystalklar definition på, hvornår man havner i det her register, for ellers vil de embedsmænd, der sidder og administrerer det, være flove, når de ved julefrokosten skal indrømme over for kollegerne fra andre kontorer, at der ikke rigtig er kommet nogen i registret, og derfor vi de vende bunken en ekstra gang og sige: Der må være nogle!

Og dem, jeg frygter for, er de mennesker, som uretmæssigt bliver anklaget af skattemyndighederne, som uretmæssigt får deres ligning lavet om, og som må gå til Skatteankenævnet, hvor 30-40 pct. af dem jo altså vinder sagerne. Hvad med deres situation? Står de så fortsat i registret, indtil de engang efter 7 eller 8 år har vundet sagen ved Landsskatteretten?

Det er ikke en måde at behandle folk på i et moderne retssamfund, og derfor håber jeg, at ministeren har hørt, hvad der er blevet sagt her i salen i dag, og at vi lige præcis på det her punkt, nemlig med hensyn til retssikkerheden, i det mindste kan være enige om, at der skal være orden i tingene.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 115:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for sort rengøring.

Af Frank Aaen (EL) og Jette Gottlieb (EL).

(Fremsat 8/4 99).